

BLEDI VRTRNIK (*HIPPOLAIIS PALLIDA*) V ISTRI

Miran Cjerkeš

Ornitološko društvo Ixobrychus, SI-6000 Koper, Gasilska 8

IZVLEČEK

V letih 1995-1998 je avtor spremjal pojavljanje bledega vrtnika (*Hippolais pallida*) na Miljskem hribu pri Ankaranu. V teh letih je na dveh lokalitetah večkrat poslušal pojogočega samca, v letu 1998 pa je imel priložnost opazovati par bledih vrtnikov. Avtor domneva, da je poselitev potekala iz Dalmacije, kjer je bledi vrtnik pogost, prek hrvaške Istre v slovensko Istru. Težišče prispevka je na izbiri gnezditvenega habitata in vlogi kulturne krajine. Avtor ocenjuje velikost populacije bledih vrtnikov v slovenski Istri na 5 do 10 parov.

Ključne besede: bledi vrtnik, *Hippolais pallida*, pojavljanje, širjenje areala, Istra

UVOD

Bledi vrtnik (*Hippolais pallida*) je palearktično razširjena vrsta, ki sega tudi v osrednjo Afriko (Gorman, 1995). Severna populacija prezivi zimo v tropski Afriki (Pförr & Limbrunner, 1983). Jesenska selitev poteka v mesecu avgustu in septembru, spomladanska pa v aprilu in maju. Gnezdi v Španiji, severni Afriki, na Balkanskem polotoku, v Turčiji in na Blžnjem vzhodu vse tja do Kitajske. V osrednji in severni Evropi je redek klatež (Pförr & Limbrunner, 1983). Za gnezditveni habitat si izbere sestoje tamariske (*Tamarix spp.*), vlažen gozd vrbovja in topoła, lahko pa tudi park. Sredozemska populacija gnezdi v starih oljčnih nasadih in sadovnjakih z vrstno pestro talno vegetacijo, kjer najde obilje zuželk, ličink in jagodičevja (Harris et al., 1996).

ZGODOVINSKI IN SODOBNI VIRI PODATKOV

Do leta 1965 ni podatkov o pojavljanju bledega vrtnika v Istri. Rucnerjeva (1965) ga omenja za Premanturo in Poreč. Premantura leži na skrajnem koncu polotoka Istre, v srednje mediteranski klimatogeni združbi *Fraxino ornii - Quercetum ilicis* H-ic 1958 v obliki nizke makije. Mesto Poreč z okolico pa je v submediteranskem vegetacijskem območju listopadnih gozdov in grmišč.

Na Balkanskem polotoku bledi vrtnik naseljuje osrednji del, od Jadranškega morja vse tja do Madžarske (Rucner, 1965). Podobno sliko razširjenosti najdemo v delu Catalogus Faunae Jugoslaviae (Matvejev & Vasic, 1973) s pripombo, da vrsta morebiti gnezdi v jugo-

zahodnem delu Slovenije. Enakega mišljenja sta tudi Gregori & Krečič (1979). V knjigi Ptci Slovenije (Božič, 1983) ga avtor navaja kot vrsto, gnezdečo v Sloveniji, vendar svoje trditve ne argumentira. Na Rujevcu nad Sečoveljskimi solinami, v neposredni bližini Slovenije, so Škornik in sodelavci (1990) 23. 6. 1983 in 21. 6. 1984 poslušali petje bledega vrtnika ob reki Dragonji v kulturni krajini. Ta edini podatek o bledem vrtniku v gnezditvenem obdobju povzema tudi Geister (1995) v Ornitološkem atlasu Slovenije. Rubinič (1994/1995) omenja 3-5 gnezdečih parov v širši okolici reke Mirne. Za it. Kamenjak ga beležita Dilena & Turzi (1997). Geister & Ciglić (1997) sta v letu 1994 na otoku Srakane Vele v Kvarnerju popisala dva pojogača samca.

PODATKI O POJAVLJANJU IN VERJETNI GNEZDITVI BLEDEGA VRTRNIKA V SLOVENSKI ISTRI

Bledi vrtnik je težko opazna vrsta, ki se nerada prikaže. Izdaja jo le petje. Potrebno je kar nekaj izkušenj za detekcijo vrste, saj si habitat deli s kratkoperutim vrtnikom (*Hippolais polyglotta*) in žametno penico (*Sylvia melanocephala*), obe vrsti pa se tudi podobno oglašata.

V letih 1995-1998 sem imel priložnost večkrat opazovati bledega vrtnika (tab. 1). V dveh primerih je šlo za možno gnezditve (Monte Moro 2 in Draga sv. Jerneja), v enem pa za verjetno (Monte Moro 1). Najzgodnejše opazovanje je bilo v tretji dekadi meseca aprila. Zgodnje pojavljanje je za to izrazito mediteransko vrsto prenenetljivo. Kratkoperuti vrtnik se vrne

Tabela 1: Pregled pojavljanja bledega vrtnika (*Hippolais pallida*) na Miljskem hribu pri Ankaranu.**Table 1: Occurrence of Olivaceous Warbler (*Hippolais pallida*) at Milski hrib near Ankaran.**

Kraj (Site)	Datum (Date)	Stanje (Status)	Dolžina opazovanja (Observation period)	Habitat
Draga sv. Jerneja	4.5.1995	samec poje (singing male)	ni preverjeno (not verified)	oljčni nasadi, vinogradi, sadovnjaki, grmišča, travnišča, terase (olive groves, vineyards, orchards scrubs, grasslands)
Monte Moro 1	25.5.1997	samec poje (singing male)	V, VI	vinogradi, polja, grmišča, travnišča (terraces, vineyards, fields, scrubs)
Monte Moro 1	20.4.1998	samec in samica (pair)	IV, V, VI	vinogradi, polja, grmišča, travnišča (grasslands, vineyards, fields, scrubs)
Monte Moro 2	30.5.1998	samec poje (singing male)	V, VI	pašnik v fazi zaraščanja (ruj, žuka, puhovec, črni gaber) (pasture in the phase of overgrowth (wig tree, white oak, hop-hornbeam))

vsaj deset dni kasneje, medtem ko se rumeni vrtnik (*H. icterina*) seli prek jugozahodne Slovenije konec maja. Na lokaliteti Monte Moro je samec že izrazito pel v gošči.

Opazovani osebek se je hranił z žuželkami, ličinkami in murvinimi plodovi. Slednje je obiral sočasno tudi kratkoperuti vrtnik. Konec meseca maja 1998 sem opazoval tudi samico, s katero sta se družno prehranjevala na murvi. Z njenimi plodovi je verjetno krmila zarod v bližnjem gozdčku hrasta puhovca, saj je imela nekoliko rdeče pomazano oprsje. Samček je prepevał do srede junija, zato predvidevam, da je par verjetno vzredil le en zarod. Čeprav sta si gnezditveni okoliš delila s kratkoperutim vrtnikom, nisem opazil nobene medvrstne nestrnosti. 24. maja 1998 sem imel redko priložnost hkrati poslušati petje vseh treh vrst vrtnikov.

Po opazanjih sodeč poseljuje bledi vrtnik v slovenski Istri tradicionalno kulturno krajino. Za njegov habitat je značilna mozaična zemljiška struktura polj, sadovnjakov, travnikov in manjših vinogradov. Velikost parcel je redko presega 25 arov. Zemljišča razmejujejo drevesno-grmovni sestoji. Od nizko rastočega drevja prevladujejo hrast puhovec (*Quercus pubescens*), črni gaber (*Ostrya carpinifolia*) in mali jesen (*Fraxinus ornus*), od grmovnic pa črni trn (*Prunus spinosa*), kalina (*Ligustrum vulgare*), lovorikovec (*Viburnum tinus*), žuka (*Spartium junceum*), glog (*Crataegus spp.*), navadna trdoleska (*Euonymus europaeus*), južna šmarna detelja (*Coronilla emeroidea*) in šipek (*Rosa sp.*). Bogato podrast dopoljujejo vzpenjalke. Omejki ponekod dosegajo širino le nekaj metrov, ponekod pa tvorijo manjše otoke naravnega rastja, ki so skoraj neprehodni. Te omejke, ki ponazarjajo različne stadije vegetacije, razvite na degradiranih prvotnih rastiščih svetlih listopadnih gozdov, je kmečki živelj nekoč izkoriščal le za domače potrebe, za opornike pri vinski trti, paradižniku in stročnicah, za kurjavo ter travno rušo kot steljo. Z opustitvijo izkoriščanja se je vegetacija spontano zarašla. Taka kulturna krajina je na prvi pogled kaotična. Njene zna-

čilnosti so razgibanost terena, drobno razparcelirana zasebna lastnina, trenutne gospodarske razmere in v zadnjih letih vrtičkarstvo in oljarstvo. Obenem pa v sebi združuje skoraj idealna razmerja med potrebami človeka in življenskimi potrebami ptic. V njej najdejo svoj optimum termosfilne vrste. Med te prav gotovo poleg plotnega strnada (*Emberiza cirlus*) in žametne penice (*Sylvia melanocephala*) sodi tudi bledi vrtnik.

ŠIRJENJE GNEZDITVENEGA AREALA BLEDEGA VRTRNIKA V ISTRI

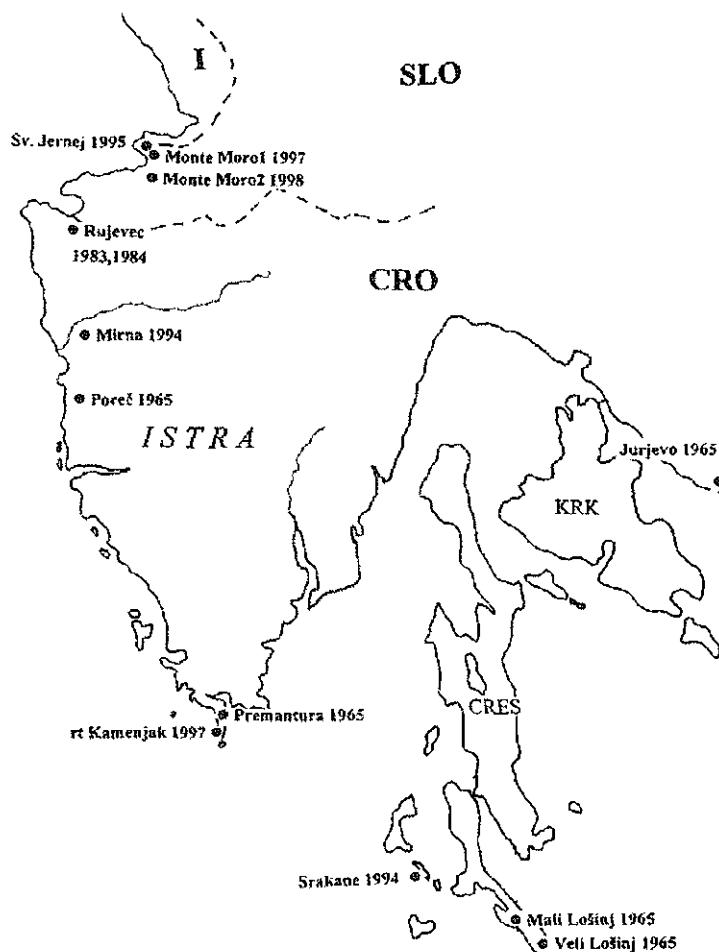
V strokovni literaturi je opisano širjenje bledega vrtnika prek osrednjega Balkana proti severu. Pred letom 1950 je bil redek gnezdilec Madžarske (Gorman, 1996). Danes je gnezditvena populacija bledega vrtnika na Madžarskem ocenjena na 200 do 400 parov (Gorman, 1996). Vrsta se je širila po rečni dolini Donave in Tise, kjer se je naselila v vrbovju, sestojih tamarisk in topolovih kulturah. Posamezni osebki danes gnezdijo v mestnih parkih daleč stran od voda.

Ob jadranski obali je bilo širjenje bledega vrtnika postopno. Rucnerjeva (1965) navaja za šestdeseta leta težišče populacije v Dalmaciji, v obalnem in otoškem pasu. Tu je zabeležila kar 35 lokalitet pojavljanja. Za hrvaško Primorje navaja 1 lokalitet (Jurjevo), za Kvarner in Istro pa po dve. Po tem obdobju je vrsta, ki je imela v Dalmaciji stabilno ali naraščajočo populacijo, verjetno začela širiti areal proti severnim predelom jadranske obale (sl. 1).

Sodeč po opazanjih iz leta 1998, ko sem opazoval samca in samico skupaj, bledi vrtnik v slovenski Istri verjetno gnezdi. Upoštevajoč da gre za vrsto s posebnimi ekološkimi zahtevami, ocenjujem, da gnezdi od 5 do 10 parov.

ZAHVALA

Za strokovni pregled in kritične pripombe pri prebiranju rokopisa se zahvaljujem dr. Lovrencu Lipeju.

*Sl. 1: Širjenje gnezditvenega areala bledega vrtnika (*Hippolais pallida*) v Istri v obdobju 1965 do 1998 (Viri: 1965 - Rucner 1965; 1983, 1984 - Škornik et al., 1990; 1994 - Rubinić, 1994/river Mirna; 1994 - Geister & Ciglić, 1997; 1997 - Dilena & Turzi, 1997; 1995, 1997, 1998 - to delo).*

Fig. 1: Expansion of Olivaceous Warbler's breeding range in Istra from 1965 to 1998 (Viri: 1965 - Rucner 1965; 1983, 1984 - Škornik et al., 1990; 1994 - Rubinić, 1994/river Mirna; 1994 - Geister & Ciglić, 1997; 1997 - Dilena & Turzi, 1997; 1995, 1997, 1998 - this work).

OLIVACEOUS WARBLER (*HIPPOLAI PALLIDA*) IN ISTRA

Miran GJERKEŠ

Ixbrychus Ornithological Society, SI-6000 Koper, Gasilska 8

SUMMARY

During 1995-1998 the author monitored the occurrence of the Olivaceous Warbler *Hippolais pallida* at Miljski hrib near Ankaran in Slovene Istra. In these years he heard a male singing a number of times on two different sites, while in 1998 he had the opportunity to observe a pair of these birds. The author presumes that they came to Slovene Istra from Dalmatia (Croatia), where Olivaceous Warblers are quite abundant, by crossing Croatian Istra.

Considering the author's observations, the Olivaceous Warbler inhabits, in Slovene Istra, the traditional cultural landscape. Characteristic of its habitat is a mosaic land structure of fields, orchards, meadows and somewhat smaller

*vineyards. Surface area of the plots rarely exceeds 0.25 ha. The plots are demarcated by stands consisting of trees and shrubbery. Among the low-growing trees there prevail white oak (*Quercus pubescens*), hop-hornbeam (*Ostrya carpinifolia*) and manna ash (*Fraxinus ornus*), while the shrubbery is represented mostly by blackthorn (*Prunus spinosa*), common privet (*Ligustrum vulgare*), wayfaring tree (*Viburnum tinus*), *Spartium junceum*, hawthorn (*Crataegus spp.*), *Euonymus europaeas*, *Coronilla emeroides*, and dog rose (*Rosa sp.*). The rich undergrowth is supplemented by climbing plants. In such traditional cultural landscape some thermophilous bird species find their optimum, and among these there certainly is, apart from Cirl Bunting (*Emberiza cirlus*) and Sardinian Warbler (*Sylvia melanocephala*), the Olivaceous Warbler.*

In view of the observations from 1998, when a male and a female were observed by the author, the Olivaceous Warbler probably breeds in Slovene Istra, and considering that this species has some very special ecological requirements, the author estimates the Olivaceous Warbler's population in Slovene Istra at 5-10 pairs.

Key words: Olivaceous Warbler, *Hippolais pallida*, occurrence, expansion of its range, Istra

LITERATURA

- Božič, I.** 1983. Ptci Slovenije. Lovska zveza Slovenije. Ljubljana.
Dilena, L. & G. Turzi. 1997. Istria, Cherso, Lussino, Veglia. Guida naturalistica. Vol. XI: 122-132.
Geister, I. 1995. Ornitološki atlas Slovenije. Državna založba Slovenije. Ljubljana.
Geister, I. & H. Ciglič. 1997. Ptice otoka Srakane Vele v Cresko-lošinjskem arhipelagu. Annales 11: 73-84.
Gorman, G. 1996. The birds of Hungary. Christopher Helm. London.
Gregori, J. & I. Krečić. 1979. Naši ptci. Državna založba Slovenije. Ljubljana. 327 str.
Harris, A., H. Shirihai & D. Christie. 1996. The MacMillan Birder's Guide to European and Middle eastern birds. MacMillan, London.

- Matvejev, D. S. & V. F. Vasić.** 1973. Catalogus Faunae jugoslaviae. AVES. SAZU, Ljubljana.
Pforr, M. & A. Limbrunner. 1983. Uccelli d'Europa. Atlante illustrato. Luigi Reverdito Editore. Trento.
Rubinič, B. 1994/1995. Ptice doline reke Mirne v Istri na Hrváškem. Naloga za Gibanje "Znanost mladini" 8. srečanje raziskovalcev in mentorjev ljubljanske regije. Ljubljana.
Rucner, R. 1965. Odnos mediteranske vegetacije i mediteranskih elemenata ornitofaune na Balkanskem poluotoku. Larus XVI-XVIII: 79-105.
Škornik, I., T. Makovec & M. Miklavec. 1990. Favniščni pregled ptic slovenske obale. Varstvo narave 16: 49-99.